

Paris d'ultima 19- VIII- 40

Estimada Concul. - Quan veig que la para
costa veig treballar molt poc adreçant la para
confessió sobre els tems i les condicions, i la
sola cosa que s'acaba cada setmana. T'ho
recorde? Un dia que com a excusa d'
haver tardat una setmana a con-
tatar-me. I t'he de dir que, en efecte, veig
treballar molt d'homes aquelles setmanes.
Be, han passat les setmanes més aturats
no et contesti, ~~almenys~~ la veritat és
que jo no ho he fet per fer-te esperar el
tan tard, sinó perquè en aquest moment
m'he escrit no més les cartes i no he pensat
ble i vaguents. En tinc una colla per
contatar i aquesta tarda que tinc una
mida de mallem però penso dedicar-me
a complir.

Suposo que ja cap la nova sensacional
del viatge de la Múria. Jo'n va dirigir -
no se'ten de' on. Espero que l'Albert
Nonclis, que escribia un d'aquests
dies, ens portarà notícia de què i

i abundants. De moment, tot i aloga-me'n,
em vaig entristir molt. No autens, veritat?
Aaa ja m'he resignat i penso que serà
molt millor per a ells. Estarem més allun-
yats, no pas més separats; això, de precia da-
ment, ja no pot ser més. D'ací que
tan ves aquesta decisió m'envia en me
més una postal telegràfica. Em faig
uns tips de somriure!

Qui m'escric molt abundant si l'
Nolena: tembla que se l'acompanyi tan-
tant ho i que i engalen com uns
gambots. ha etiqueta de Alfred, d'any
tant el que m'ingeni les ves d'exagera-
ció en les seves descripcions, sembla
que és una cosa seria "Eso son
números de verdad" diuen els meus quan
la veuen. En V, ja la veuen algun
dia, quan tingui quaranta anys, pot
ser.

Com va el teu polonès? Encara
us veieu? Es veritat que pel nostre

país hi ha molts atípics, i són els que
es venen més, però també hi ha just
que val molt, com a tot arreu. Ara
que... en fi, val més que no no
emboligar.

Com va el piano, el cant, el suspi
mitges, etc etc? L'altre dia vaig a
còrrer una carta en anglès a un
amic - la primera que intento, i diria
que la va entendre. Quan tu en saps
saps perquè te n'acuraria dues - o potser
dues i un telegrama, venen.

Estic molt bé, gràcies. El que passa
és que no hi ha manera que sempre
els Ks que són pèrdes i no en deixin
menys del 10% en càntic. Però se pot
algunes "jocs" heren-me a copes i
tentativa clandestina a les institucions
de la Via Plana, etc etc. L'altre dia
es va casar una dels meus i vaig
anar a la festa. En va quedar
molt i en van venir sense de

Casan - me.

I vosaltres què feu? No us moven de Barcelona en tot l'estiu? Digueu al Quim que si no veu Li contactareu - o no li digueu, potser si per por d'arribar justament que no m'acabi.

I el fep, si es trist? Quim no veu no em doneu mai notícies de la família. Per quel let, arribi a desaparitar una de les coses per a que se veia la família.

Bé, pla que que no comencem a dir tonteries.

Molts records a tot hom, i per a tu el que vulguis d'aquest

Mirió <